

Cultura i espectacles

 Tornar a la secció Enviar article Imprimir Versió en PDF

Anterior

Delicioses flors del barroc

La segona cita gaditana, ara al Palau de Congressos, va ser *Delizioso clavel: Música en les catedrals de Màlaga i Cadis en el segle XVIII*. A tot l'Estat, i a Catalunya també, encara hi ha moltíssim a fer en la recuperació del ric llegat dels segles XVI, XVII i XVIII (per no dir res d'un XIX també mal conegut), una recuperació que quan arriba a bon terme dóna unes flors ben perfumades, en especial en aquestes *cantadas* de text encès i música seductora tot i la seva finalitat pietosa. Si dues ciutats no pas de primera línia com aquestes van propiciar una música de bona factura i no poca inspiració com l'escoltada, què es pot trobar a la mateixa època entre l'Ebre i els Pirineus? Francisco Delgado, Juan Francés de Iribarren o Juan Domingo Vidal no han revolucionat el nostre coneixement del repertori setcentista, però sí que ens van proporcionar una vetllada ben agradable.

Protagonista a l'escenari va ser una altra notable formació andalusa, l'Orquestra Barroca de Sevilla, i el Cor Barroc d'Andalusia, dirigits més amb entusiasme coreogràfic que precisió per Diego Fasolis. Amb la seva veu nítida i una brillant capacitat per superar les espinoses agilitats, la soprano María Espada no va tenir cap problema per eclipsar el contratenor David Sagastume. D'aquest concert també se'n deriven diverses constatacions, reforçades pel nomenament de Jordi Savall com a doctor *honoris causa* per la Universitat de Barcelona.

Anant al gra, amb el músic d'Igualada en tenim prou? Mentre que al conjunt d'Europa els grups de música antiga suposen una de les fonts de renovació més vàlides del panorama, per no dir res de la seva recuperació de patrimoni (que també deu ser memòria història, no?), aquí les iniciatives sorgeixen amb empentes i rodolons i sense el suport imprescindible per no ser més que flors de pocs dies. Molta feina per al conseller.

